

A 40 korábban előkerült *kora középkori* objektum többsége a korszak jól ismert, félig földbe mélyített házaiból, kemencebokraiból és szabadtéri kemencéiből állt.

A 2004-ben részben feltárt, akkor még az avar korra datált hamuzó gödör és környékének tovább bontása során előkerült az ahhoz tartozó kemence is. Ennek alakja és kialakítása (a sütőfelületet apró kavicsos alapozásra tapasztották) alapján, a meglehetősen kevés leletanyag ellenére az objektum kora, nagy valószínűséggel a Kr. u. 10–12. századra tehető. Az objektum környékén több nehezen értelmezhető jelenség mellett egy hulladékgödör részletét is sikerült feltárnunk, amelyből kevés kerámia mellett egy malomkő töredéke is előkerült. A területen késő középkori, kora újkori és néhány bizonytalan korú telepobjektum is előkerült.

Munkatársak: Endrődi Anna, Kelényi Borbála régészek, Busi György, Kovács Tibor és Seres Viktor geodéták, Tormáné Lészkó Ildikó és Tóth Ferenc restaurátorok, Koncz Dániel rajzoló, Tóth Csilla fotós, Hancz Krisztina biológus, Fazekas Andrea ásatási technikus.

HORVÁTH M. ATTILA

87. Budapest, XXII. Campona utca 1.

LT

2007. július 2. és augusztus 18. között végeztünk szondázó feltárást a telken (Hrsz.: 232333/25), az építendő „M” és „L” jelű raktárcsarnokok helyén. A feltárási terület közvetlen környéke ismert lelőhely, ÉNy-ra mintegy 200 m-re 2001-ben és 2004-ben folytak kiterjedtebb feltárások, melyek során késő vaskori telepnyomok, késő bronzkori sírok, valamint szórványosan neolitik és Árpád-kori telepnyomok kerültek elő.¹⁰

Jelen feltárásunk során összesen 7 eltérő méretű szondaárkot húztunk, amelyek közül csupán egyben találtunk régészeti jelenséget, a többi negatívnak bizonyult. A 6. szondaárokban egyetlen ívelt aljú keskeny árok került elő, betöltéséből kevés LaTène D jellegű kerámiával és állatcsonttal.

A szondaárokra rábontottunk mindkét irányba, de újabb objektumok már nem kerültek elő. Az objektum funkciója valószínűleg vízelvezető árok lehetett, amely a 2001 és 2004 folyamán részben feltárt kelta telep felől vezethette le a vizet a Duna irányába.

SZILAS GÁBOR

88. Bükkzsérc, Hódos-tető

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) U, B, V, Kk

A Bükkzsérctől É-ra található erődített telepét Bíró Péter régészhallgató fedezte fel a Bükk DNy-i régióját érintő terepbejárásai során. A kb. 16 ha alapterületű

őskori település egy D-i, K-i és Ny-i oldalán meredek lejtővel határolt, lapos hegytetőn helyezkedik el. É-i oldalát egy 350–400 m hosszan követhető sánccal zárták le. A sánc K-i felének vonala jól követhető, Ny-i szakaszának vége viszont már csak bizonytalanul azonosítható.

2007 tavaszán 3 napon át bejártuk a területet és fémkeresőműszeres felderítést végeztünk. Célunk az erődített telep pontosbb keltezése és az esetleges rablások megelőzése volt. Az előkerült fémtárgyak lelőhelyét GPS koordinátákkal rögzítettük. A lelőhely szisztematikus kutatását megnehezítette a mintegy kétharmadát borító áthatolhatatlan aljnövényzet. Összesen 6 helyszínt tudtunk átvizsgálni.

A hegy D-i oldalán található fátlan sziklakibúvás környezetében fedeztünk fel először bronztárgyakat: egy hármasszűjelosztókarikát, egy karperecet, egy sarlótöredéket.

Innen É felé haladva a hegytető közepe táján egy ívelt hátú vaskés és néhány bronzrög utalt a terület őskori használatára.

A legintenzívebb emberi megtelepedés nyomát az erődített telep Ny-i oldalán figyeltük meg. Itt nagyobb mennyiségben voltak a felszínen kerámiatöredékek és őrlőkődarabok, de bronzsarlók töredékeit, kora vaskori jellegű szűjelosztót, bronzrögöket is sikerült innen gyűjtenünk.

Különösen gazdag volt fémleletekben a hegytető Ny-i peremének közepe táján húzódó keskeny sáv, melynek átvizsgálása során egy háromélű, kora vaskori jellegű bronz nyílhegyet, késő bronzkori kést, sarlótöredéket, tűket, öntőrögöket találtunk. Itt, közvetlenül az egykori település szélén került elő legérdekesebb leletegyüttesünk, egy 14 díszített bronzkarikából álló késő bronzkori (HaA periódus) depólet, melyet egy kisebb szonda segítségével eredeti kontextusában sikerült dokumentálnunk.

A lelőhely É-i végében a sáncok előterében két késő középkori ezüstérmén kívül más leletanyagot nem találtunk.

Nagyobb mennyiségű fémtárgy a hegytető K-i pereme mentén emelkedő kisebb magaslat környékén került még elő. Az itt talált tárgyak közül egy díszített késő bronzkori bronz karperec és egy kelta ezüstérme érdemel említést. A DK-i rész vizsgálatát megnehezítette az itt található nagy mennyiségű második világháborús lőszer és repesz.

Az előkerült fémanyag alapján az erődített települést a késő bronzkor (HaA és HaB1 periódus) és a kora vaskor (HaB2–3, HaC periódusok) időszakára kelteztük. A felszínen gyűjtött kerámia közelebbi kormeghatározásra nem volt alkalmas.

Munkatársak: Bacskai István, Dankó Szabolcs, Gucsi László, Sándor Lajos technikusok, Bíró Péter, Bodnár Csaba, Nagy Nándor, Paár Ferenc, Tót Farkas Márton régészhallgatók.

SZABÓ GÁBOR

10 SZILAS G.: Késő kelta falusias település feltárása Nagytétény határában. AqFüz 8 (2002), 114–130.